హతోస్మి

"ఉన్నట్టుండి ఒకసారి ఆకస్మికంగా అవధాని తనతో యింత విచిత్రంగా ప్రవర్తిస్తున్నాడేమిటి?" అని నిజంగా ఆశ్చర్యపోయాడు రాఘవయ్య

రాఘవయ్య ఆశ్చర్యపోవడంలో ఆశ్చర్యం లేదు!

అవధానికి రాఘవయ్యంటే ప్రాణం రాఘవయ్యకూ అవధానివిషయంలో అంతే వేళ్లు తన్ని వూడలు దిగిన స్నేహంవాళ్ళది

బాల్యం నించీ చెట్టాపట్టాలు వేసుకుని తిరుగుతూ ఒక్క వూళ్లో వుండి ఒక్క స్కూల్లో చదువుకున్నారు మధ్యలో నాలుగేళ్లు ఎడబాటొచ్చినా కడకు అదృష్టవశాత్తూ ఒకే ఆఫీసులో యిద్దరూ ప్రభుత్వ కర్మకాండ జరపడానికి కుదురుకున్నారు పోతే అతను ఓ గదిలో పనిచేస్తే యితను మరో గదిలో పనిచేస్తాడు. ఇద్దరికీ జీతభత్యాల్లో కూడా పెద్ద తేడా ఏమీ లేదు రాఘవయ్యకు నాలుగు, రూకలు కావాలనుకుంటే అవధాని, అవధానికి, అయిదు కాయితాలు అవసరమయితే రాఘవయ్య, చెయ్యి మార్పులు మామూలు కూడా వుంది వాళ్ళ స్నేహాన్ని చూసి ఆఫీసులోనూ బయటా చెప్పుకుని అభినందించని వాళ్లు లేరంటే అతిశయోక్తి కాదు అలాంటిది రాఘవయ్యతో యింత కలిసిమెలిసి తిరిగే అవధాని అకస్మాత్తుగా వారం రోజుల్లో పూర్తిగా మారిపోయాడు

వీలైనంత వరకూ రాఘవయ్యని తప్పించుకుని తిరగడం మొదలు పెటాడు ఆఫీసుకు వొచ్చినప్పుడూ వెళ్ళేప్పుడూ రాఘవయ్యకన్నా ముందుగానో వెనకగానో జారుకుంటున్నాడు ఆఫీసులో సరేసరి సీటు మార్పించుకుని ఆఫీసరు గదిలోనే ఆరు గంటలూ గడిపేస్తున్నాడు మూడు రోజుల వరకూ "ఏంపనో? ఏమో?" అనుకుని సమాధాన పడ్డాడు రాఘవయ్య కాని క్రమక్రమంగా అవధాని తమ స్నేహాన్ని దూరం చేస్తూన్నట్టు కొన్ని సంఘటనలవలన అర్థం చేసుకున్నాడు మనసు విలవిలా తన్నుకుంది దుఃఖం పొంగి పొరలొచ్చింది

అవధానికి తనేం అపకారం చేశాడని? ఏం అన్యాయం చేశాడని; తనంటే అంత అయిష్టంగా వుంటున్నాడు?... ఎంత ఆలోచించినా తన విషయంలో మాత్రం ఏమీ దోషం లేదనిపించింది రాఘవయ్యకు

వారం రోజులు గడిచినా కూడా పరిస్థితి ఏమీ మారలేదు పోనీ తనే కలగజేసుకుని అడిగితే ఏం అనిపించింది ఏదో సందర్భం చూసి - 'మీ యింటికి రావాలనుకుంటున్నా(నా అవధానీ?' అన్నాడు

'ఎందుకూ? వీలు చూసుకుని నేనే మీ యింటికొస్తాను' అంటూ తప్పించుకుపోయాడు అవధాని

రాఘవయ్య యీ మాట విని నిశ్చేష్టుడై పోయాడు అవధాని నోటంట యిటువంటి

నిష్ఫల బ్రహ్మాజీ

మాట అనగా తనెన్నడూ వినలేదు ఇప్పుడు మాత్రం ఎందుకనాలి అని అనేక విధాల వాపోయాడు ఇలాంటి వెన్నో జరిగిన మీదట మనసులో దాచుకుని భరించలేక యింకో మిత్రశ్రీ సుబ్బారావు సముఖంలో వెళ్ళబోసుకున్నాడు తమ స్నేహం ఎలాంటిదో వర్ణించి చెప్పి దానికి యిలాంటి విఘాతాలు ఏర్పడానికి గల కారణం తెలియలేదని ఏడ్చాడు.

'ఓర్నా బాబూ! అర్థాంగ లక్ష్మి అడుగు పెడితే అంతా అలానే మారిపోతారు' అన్నాడు మిత్రశ్రీ సుబ్బారావు

రాఘవయ్య కుర్చీలో లోతుగా కూరుకుపోయాడు

'ఏమిటీ? అవధానికి పెళ్ళయిందా? ఎప్పుడూ?' అన్నాడు ఆశ్చర్యంగా

'నీ మొహం తాగొచ్చావా యేం? అంజనేయుడికి తోకలా అహర్నిశలూ అంటిపెట్టుకు తిరుగుతావ్! అవధానికి పెళ్ళయితే నీకు తెలీదూ?' అన్నాడు సుబ్బారావు మామూలు ధోరణిలోనే

రాఘవయ్యకు నెత్తిమీద సుత్తి పెటికొట్టినట్టయింది కళ్లు గిర్రన తిరిగిపోయాయి వంటి మీద స్పృహ తప్పిపోతూన్నట్టనిపించింది

నిజంగా అవధాని యింత పని చేశాడా! అవధాని పెళ్లి తనకు తెలియకుండానే జరిగిందా? జరుగుతుందా? ఆ ప్రస్తావనే తనకు తెలీదే? అవధాని ముందుగా తనకు ఆహ్వానం పంపించక పోతే పోయె కనీసం పెళ్ళయినాక యినా అయినట్టు చెబితే తను సంతోషించడూ! తను సంతోషించడన్న అపనమ్మకం అతనికెందుకు కలిగింది సంతోషించక దుఃఖించడానికేముందింగుగో కాని అవధాని ఎంతద్రోహం చేశాడు అని రాఘవయ్య వళ్లు కుతకుతా వుడికిపోయింది

'అయితే నిజమేనంటావ్?' అంటూ సాలోచనగా సుబ్బారావు వైపు చూశాడు

సుబ్బారావు విరగబడి నవ్వేడు-

'నా కాశ్చర్యంగా వుంది బాబూయ్! అవధాని పెళ్ళిసంగతి నిజంగా నీకు తెలీనే తెలీదన్నమాట! నేనమ్మలేను ఆఫీసుపని అధికమై నీకు మతిచలిస్తోంది వాడు చెప్పే వుంటాడు. కాస్త తెలివి తెచ్చుకో' అంటూ మళ్ళీ నవ్వాడు సుబ్బారావు

'లేదు' మెల్లగా మూల్గాడు రాఘవయ్య- 'అవధాని నిజంగా నాకేం చెప్పలేదు నీతోడు'

సుబ్బారావు మొహం దీంతో సీరియస్ గా మారిపోయింది

జబ్బులు, మందులు

సినిమా స్క్రిప్టు రచయితగా చరచరా పైకి రాదలుచుకున్న ఒక యువరచయిత ఇలా బోర్డు కట్టాడు:

"అన్ని రకముల సినాప్సిస్‌లకు, సినేరియోలకు ఇక్కడ చక్కని ట్రీట్‌మెంటు చేయబడును"

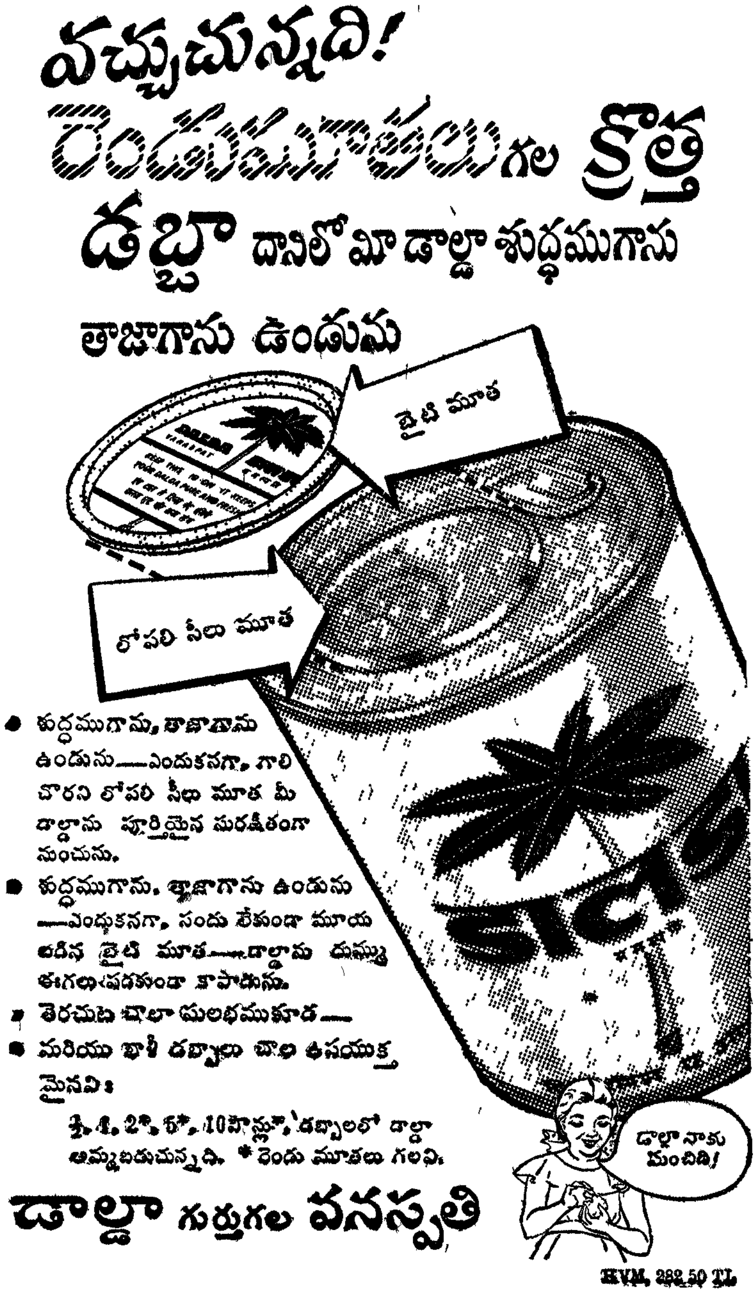

★ హతోస్మి ★

'ఔరా కాలమహిమ' అన్నాడు అయితే అవధాని నీకెందుకు చెప్పలేదూ?'

'అదే నాకూ బోధ పడలేదు' అంటూ రాఘవయ్య లోలోన కుమిలి పోయాడు.

సుబ్బారావు ఓదారుస్తూ అన్నాడు—

'అసలు ముందుగా ఎవ్వరికీ తెలియదనుకో అంతా అనుకోకుండా జరిగిందట అది సరే పోనీ నన్నూ వెంకట్రావునీ కాఫీకి రమ్మని నిన్న పిల్చాడే! నిన్నుకూడా పిలిస్తే ఏం? వెధవ దుర్బుద్ధి' అంటూ నిజంగా రాఘవయ్య పట్లయిది ఘోర అన్యాయం అని చాటుతూన్నట్టు మొహం పెట్టాడు

రాఘవయ్యకు మరీ కడుపులో దేవుతూన్నట్టనిపించింది అయితే అవధాని ప్రవర్తనలో మార్పుకి కారణం యిదే నన్నమాట అనుకున్నాడు.

'పోనీ లెస్తూ వాడికేదో పోయికాలం పుట్టింది, కానీ,' అన్నాడు చివరికి ఏడుపు మొహం పెటి

కానీ సుబ్బారావు వ్యవహారాన్ని అంతటితో చావనీయలేదు

'మాడు రాఘవయ్యా! అమ్మాయి ఎర్రగా చక్కగా గులాబీపువ్వులాగా వుంటుంది అంగుకని వాడికేమైనా భయమేమో! అన్నాడు

'ఎందుకూ!' అన్నాడు రాఘవయ్య అమాయకంగా

'ఎందుకేమిట్రా వెర్రి గుట్టా! ఆమె అసలే అందాల గులాబీ అందానికి యింగుడైనా జితేంద్రియుడైనా లొంగక తప్పదు చూసి చూసి ఆ గులాబీని తెంపుకు పోతే!' నవ్వుతూ రాఘవయ్య ముఖంలోకి చూశాడు సుబ్బారావు

'నోర్ముయ్' అన్నాడు రాఘవయ్య—'ఎవరన్నా వింటే ఏంమాట'

'ఇదే నీతో వొచ్చిన చిక్కు' కాల్లు కుక్కలా కలియబడక సొంతం వినరా బుద్ధావతారం! వాడికటువంటి అనుమానం వుందేమో? అంటూ' అన్నాడు సుబ్బారావు.

'నాపూహా కంతే తోచింది మరి'—

'ఔనే నీ దమ్ము మొహడు అంతకన్నా ఎక్కువేం ఆలోచిస్తుంది అసలు సంగతిది కాదు' అంటూ రాఘవయ్య ఆలోచించసాగేడు

'కాకపోతే నీఖర్మ ...ల పగలకొట్టుకో, నేపోతా' అంటూ సుబ్బారావు నిష్క్రమించాడు

రాఘవయ్య యింకా లోతుకు ఆలోచించాడు. కాని ఎంత ఆలోచించినా సుబ్బారావు ఆలోచించిన దానికన్నా

ఎక్కువ ఆలోచించలేక పోయాడు కడకు సుబ్బారావు చెప్పిందే నిజమేమో అని కూడా అనిపించింది కాని పూర్తివిశ్వాసం కుదరలేదు

'అవధాని భార్య అంత అందమైనదా? అయితే ఒకసారి చూసివల్సిందే అని మాత్రం అనిపించింది కాని మనసు తేలిక పడలేదు ఆ రాత్రి మినర్వాలో 'అనార్కలీ' ఆడుతోందంటే మనశ్శాంతికోసం ఆఫీసు నించి సరాసరి అక్కడికే వెళ్ళాడు

కాని అప్పటికే చాలా ఆలస్యమయింది. జనం తోపులాట జాస్తీగావుంది రూపాయి పావలా టిక్కట్లుయిచ్చే కౌంటరుదగ్గిర తప్ప తక్కిన్నా కిటికీలదగ్గిర ఘోరాతి ఘోరంగా పోరు సాగుతోంది కొందరు అతిరథులు, మహారథులు క్యూలో నించున్న మనుష్యుల తలకాయలమీదించి నడిచి పోతున్నారు రాఘవయ్యకు విముఖత కలిగింది

'పోనీ వుండనీ రూపాయి పావలా యిచ్చి యివాళే చూడాలన్న మాటేమిటి?' అనుకుని గిరుక్కున వెనుదిరిగి పోయాడు

పోతూ పోతూండగా అతనికో చక్కని ఆలోచన మెరుపులా మెరిసింది! ఈపట్టున అవధానియింటికిపోతే? సుబ్బారావు చెప్పిందాంట్లో నిజానిజాలు తెలుసుకోవచ్చు అనుకోవడమేమిటి యీటుమార్చాడు రాఘవయ్య అవధాని యిలు దాటుతూ లోనికి తొంగి చూశాడు

తలుపు గొళ్ళెం పెట్టవుంది దానికున్న పెద్దతాళం కప్పచూడగానే ప్రాణం వుసూరుమంది కాళ్ళీడ్చుకుంటూ, సుబ్బారావుని తిట్టుకుంటూ యిల్లు చేరుకున్నాడు

* * *

రాఘవయ్య ఎంత మర్చిపోదామనుకున్నా సుబ్బారావు మాత్రం మానిన గాయాన్ని మళ్ళీ రేపుతూనే వున్నాడు

'అయితే యింతకూ ఏమిటాలోచించావు రాఘవయ్యా?' అంటూ మర్నాడు ఉదయం కాఫీక్లబ్బుదగ్గిరమళ్ళియిదే ప్రస్తావన తెచ్చాడు

రాఘవయ్య యింతవరకూ ఏ ఆలోచనా చెయ్యకపోయినా ఆ క్షణంలో సుబ్బారావు అన్న మాటమీద తపీమని ఆలోచించి చెప్పేశాడు—

'ఆలోచించానోయ్ వాడికల్లా బుద్ధి చెప్పడానికి తగిన అవకాశం నాకూ వుంది నాలుగేళ్ళయి నేనూ ఒకమ్మాయిని పెళ్ళి చేసుకోవాలనుకుంటున్నాను మా వూరికే ఆ అమ్మాయి పెగా యిద్దరం ప్రేమించుకున్నాం కూడాను ఓ వారంరోజులు సెలవుపెటవెళ్ళి రైట్ చేసుకొచ్చేస్తాను వాడికి చెప్పకుండా నేనూ యీ పనిచేస్తే చెప్పు దెబ్బ కొట్టినట్టుంటుంది ఏమంటావ్?' అన్నాడు

సుబ్బారావు మందహాసం వెలిగించాడు 'శుభస్య శీఘ్రం' అన్నాడు.

రాఘవయ్య దర్పంగా నవ్వాడు

సుబ్బారావు శ్వాస ఎగపీల్చాడు

'అన్నట్టు చెప్పడం మరిచాను అవధాని కొత్తకాపరం ముచ్చటలన్నీ తీర్చేసుకుంటున్నాడు సుమా!' అన్నాడు

రాఘవయ్య ఆశ్చర్యార్థకంగా మొహం పెట్టాడు

'ఏం లేదులే రాత్రి మొదటాట అనార్కలీ సినిమాకి సతీసమేతంగా విచ్చేశాడు' అన్నాడు సుబ్బారావు

రాఘవయ్య మరింత ఆశ్చర్యపోయాడు

'ఇంకా చూశావుకాదు వాడిముచ్చట వన్‌ఫోర్ క్లాసులో పక్కపక్క కుర్చీల్లో కూర్చున్నారు వాళ్ళనవ్వులూ, వాళ్ళ హాస్యాలూ - ఏం చెప్పమంటావ్! నేనూ చూసుపోక వెళ్ళాను ఖర్మకాలిస్తూ ఆ వెనక రోలో పడ్డాను' అంటూ నవ్వాడు సుబ్బారావు

రాఘవయ్య మొహం వెలవెలా పోయింది సినిమాదాకా వెళ్ళి తిరుగుముఖం పట్టినందుకు తన్నుతానే తెగతిట్టుకున్నాడు

'నేనొట్టి వెధవనోయ్' అన్నాడు సుబ్బారావుతో

సుబ్బారావు గతుక్కుమన్నాడు

'ఏం?' అన్నాడు

'సినిమాదాకా వొచ్చి తిరిగొచ్చేశాను' అతి కష్టంమీద అన్నాడు రాఘవయ్య

సుబ్బారావు చాలా విచారించాడు—

'నీ దొట్టి దుష జాతకం వోయ్ కాకపోతే ఏంటిది! కలిసొచ్చిన అవకాశం తగలెట్టుకున్నావ్ అయినా యిప్పుడేడ్చి ఏం లాభంలే' అన్నాడు

పొగరెట్లు

ఒకాయన -"మా అబ్బాయి కెంత పొగరెక్కిందో చూశారా? ఈ మధ్య సిగరెట్లు తెగ పీల్చేస్తున్నాడు"

రెండో ఆయన:—"నయం కాదూ? మా అబ్బాయిని సిగరెట్లే పీల్చేస్తున్నాయి"

* * *

అమెరికా కార్లు

ఒకడు —"అమెరికాలో అందరూ కార్లమీదే తిరుగుతారట, తెలుసా?"

మరొకడు—"అవునవును కార్లన్నీ అమెరికనుల మీదే తిరుగుతాయట కూడాను"

* * *

నిర్వచనం జూరీలు—వాది ప్రతివాదులలో ఎవరి వకీలు గొప్పవాడు అన్నవిషయాన్ని తేల్చేవారు

జీవితంలో మహోల్లాసం

కాల్గేట్
బొరేటెడ్
బేబీపౌడర్ వాడకంతో

అందుచేతనే, విజ్ఞులైన తల్లులు తమ పిల్లల అతి సుకుమార శరీరాన్ని బాధాకరమైన చర్మవ్యాధులు సోకకుండా రక్షించడానికిగాను కాల్గేట్ బొరేటెడ్ బేబీ పౌడర్ వాడతారు అతి మృదువైన శరీరాలను మృదువుగా లాలిత్యంగా వుంచడానికి శాస్త్రీయ పద్ధతులపై తయారుచేయబడింది తాపమెక్కే ఎండ వేడిమికి చర్మం పెట్లకుండా కాపాడుతుంది — రోజంతా చల్లదనమిచ్చి, పిల్లలు సుఖంగా వుండడానికి ఉపకరిస్తుంది. దాని కమ్మని వాసన మిమ్మూ మీ పిల్లలను సమ్మోహితులను చేస్తుంది.

ఆదాకు జెయింట్ సైజు కొనండి

★ హాతోస్మి ★

రాఘవయ్య యింకేం మాట్లాడలేక పోయాడు లోపల్లోపలే దుఃఖాన్ని అణుచుకున్నాడు.

"పోనీలే యిప్పుడు మించిపోయిందేమీ లేదులే" అని సమాధానపడ్డాడు, ఆ తరవాత వారం రోజుల సెలవుకు అర్జీ పడేసి నిష్పూచీగా రోజులు దొర్లించ సాగేడు

ఇంకోరోజు మధ్యాహ్నం రాఘవయ్య మాంచి పనిలోవుండగా సుబ్బారావు హుషారుగా దిగబడ్డాడు ఒక తాజా వార్తతో

"ఇది నీకు తెలుసా అవధాని బళ్ళారి ట్రాన్స్‌ఫర్‌కోసం ప్రయత్నించాడుట నూటికి నూరుపాళ్ళూ సక్సెస్ అయిందిట తపోమాపో కాయితం చేతికొస్తుందను కుంటున్నారు" అన్నాడు

రాఘవయ్య చేస్తూన్న పని అట్టేపెట్టి - "ఎందుకోసం?" అన్నాడు

"ఏమోమరి అంతా అనుకుంటున్నారివాళ! అన్నాడు సుబ్బారావు

"ఈవూర్నించి చేతప్పించుకోవాలని చూస్తున్నాడన్నమాట అవధాని" అన్నాడు రాఘవయ్య

"అలాగే తోస్తోందిమరి కానీ చూద్దాం" అంటూ సుబ్బారావు తన సీటుకు వెళ్ళి పోయాడు

రాఘవయ్యకు మాత్రం ఆరోజు పనిమీద బుద్ధిపోలేదు అవధాని వెళ్ళిపోతాడంటే అతని కెందుకోదిగులు పట్టుకుంది "అయ్యో అవధాని యింతలా యెందుకు మారి పోయాడు?" అని ఎంతగానో విచారించాడు పోనీ యింతగా మారిపోయాక ఎదురుగా వుండి ఏడ్పించేకన్నా దూరంగా పోవడమే మంచిదేమో అనికూడా అనిపించింది. కాని తనైనా మళ్ళీ అవధానిని యీ విషయమై అడగలేగు సుబ్బారావు చెప్పింది అక్షరాలా జరిగిపోయింది అవధానికి ట్రాన్స్‌ఫర్ ఆర్డర్లు రావడం అతన్ని రిలీవ్ చెయ్యడంకూడా జరిగాయి ఇప్పుడైనా అవధాని ఒక్కమాట చెప్పిపోతాడేమో అని ఆశించాడు రాఘవయ్య

పోను చెప్పక పోడానికి వాళ్ళిద్దరికీ ఏం వైరముందని?

కాని అవధాని అందరితో పాటు "బైబై" చెప్పాడే కాని ప్రత్యేకించి రాఘవయ్యతో ఒక్కమాట కూడా చెప్పలేదు రాఘవయ్య ఎలాంటి బాధపడుతున్నాడో కూడా గురించలేగు రాఘవయ్య ఆరోజు సాయంత్రం రోజూకన్నా వేగంగా పని ముగించుకుని యింటికి పోబోతూన్న సమయంలో సుబ్బారావు వెంకట్రావుతో సహా ఎదురొచ్చేడు

"ఏమోయ్! అవధాని దంపతుల్ని చూస్తావేంటి? వెంకట్రావుకి ఫోటో యిచ్చి వెళ్ళాడుట అవధాని" అన్నాడు సుబ్బారావు నవ్వుతో

రాఘవయ్యకు మనసులో చూడాలన్న కుతూహలం లేకపోయినా మర్యాదా గాదని అందిపుచ్చుకున్నాడు సావధానంగా చూశాడు

చూసీ చూడ్డంతోనే మొహం వివర్ణమయింది వొళ్ళు జలదరించింది 'ఘోరం, దారుణం, అమానుషం! ఇంకా ఏవేవో అంటూ పక్కనున్న కుర్చీలోకి కూలి పోయాడు

చుట్టుపక్కల నలుగురూ చేరి రాఘవయ్యని ఆశ్చర్యంగా చూసాగేరు వెంకట్రావు కాఫీకోసం మనిషిని పంపించాడు

'ఏమిటోయ్, యీ హంగామా! అన్నాడు సుబ్బారావు రాఘవయ్య భుజం తడుతూ

రాఘవయ్య భోరుమన్నాడు

'అవధాని మారిపోడానికి కారణం యిదే సుబ్బారావ్ పారిపోడానికి కారణం యిదే గ్రహించలేకపోయాను దారుణం! దానవుడు! నాజీవనసర్వస్వం-నాప్రాణం, నాప్రేయసి, నా ప్రియురాలు, నా హృదయసీమలోని అందాల కులాబీని అవధాని పుటుక్కున తెంపుకు పోయాడు. నాశశిరేఖని - నా మానస సరోవరంలోని హంసను వురులుపన్ని కొని పోయాడు అవధాని దుర్మార్గుడు దుష్టుడు!!' అంటూ బావురుమన్నాడు.

సుబ్బారావుకి అంతా అర్థమయింది

"హాతోస్మి! హాతోస్మి! రాఘవయ్య నీరోజులు బాగులేవు!" అంటూ కాఫీ కప్పు అందించాడు.

అందరూ "హాతోస్మి! హాతోస్మి!" అన్నారు. ★

చేతినిండా పనే

ఇద్దరు ఫిలిం రచయితలు కలుసుకున్నారు.

"ఏం బ్రదర్ చాలా బిజీగా ఉన్నట్టున్నావ్?"

"నీకు తెలీందేముంది?... ఒకరోజున ఒక కంపెనీవాళ్ళు ఒపాట రాయమంటే, ఒకపూట పూర్తిగా ఆపనిమీద 'బిజీ' గా ఉంటాను. తరవాత ఇరవై తొమ్మిదిన్నరరోజులూ రావలసిన డబ్బు రాబట్టుకోడంలో చాలా బిజీగా వుంటాను"

మీ బిడ్డ...

1, 3 సంవత్సరముల మధ్య, శాకాహారులైన మగ బిడ్డలలో, లివర్ వ్యాధులు సామాన్యమని, మా లెక్కలవల్ల తెలుచున్నది.

తరుచుగ అజీర్ణ వ్యాధులు, కడుపు ఉబ్బరము, చికాకు పడుట, కోపము, ఆకలి మందగించుట మొదలైన గుణములు లివర్ వ్యాధిని సూచించు లక్షణములు.

వెంటనే జమ్మివారిని సలహా అడుగండి.

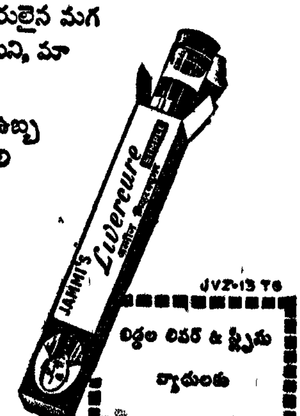

జమ్మి స

లివర్‌క్యూర్

జమ్మి వెంకటరమణయ్య & సన్స్

జమ్మి బిల్డింగ్స్, మైలాపూర, మద్రాసు-4.

బ్రాంచీలు: గుండా కృష్ణమూర్తి బిల్డింగ్, 329, నాగేశ్వరరావు పంతులు రోడ్, గాంధీనగరం పోస్టు, విజయవాడ; ఓరుగంటివారి వీధి, విజయనగ